

Dragotin Jesenko-Doksov.

Spisal *Ladislav Ogorek.*

Dne 22. prosinca t. l. je umrl v Ljubljani slovenski pesnik in pisatelj Dragotin Jesenko. Pod svoje spise, ki jih je priobčeval že izza mladeniških svojih let po raznih slovenskih listih, se je podpisaval s pesniškim imenom *T. Doksov*. »Zvonček« je priobčil v I. letniku na strani 177. njegov spis o slavnem škofu Strossmayerju, danes pa objavlja zadnjo njegovo pesem »Naš dedek«. — Dragotin Jesenko je bil rojen dne 11. velikega srpana leta 1864. v Ljubljani. Starši so mu umrli, ko je bil Jesenko še otrok. Potem je skrbela zanj njegova stara mati, ki pa je tudi kmalu umrla. Jesenko je ostal sam.

In neusmiljena usoda bi ga bila uničila že v zorni mladosti, da se ga niso usmili dobrobrčni ljudje. Siroto je sprejela pod svojo streho blaga družina *Zorova*, kjer je Jesenko poučeval domačega sina. V Ljubljani je dovršil Jesenko šest latinskih šol, potem se je pre-svoje življenje vkljub neugodnim razmeram, v katerih je živel, vrl delavec na našem književnem polju ter nam je ostavil mnogo lepih pesmi. V njih se zrcali blagost njegovega srca, mehkoba njegove duše in zrelost njegovega duha.

Vesetje je bilo gledati Jesenka, s kako radostjo je pozdravil vsak nov pojav na našem književnem polju. Takisto mu je zaigralo srce od veselja, ko je začel izhajati »Zvonček«.

»Ah, bodo vsaj naši otroci zopet kaj imeli«, je vzkliknil.

In z ljubeznijo do slovenske književnosti, z ljubeznijo do sedmero svojih nepreskrbljenih otrok, ki se naj jih usmilijo dobri ljudje, je moral Jesenko prezgodaj umreti. Bodi poštenjaku, vrlemu pesniku in zvestemu prijatelju sladak počitek v zemlji domači!

selil v Trst, da nadaljuje svojo nauke. V Trstu se ga je polotilo nepremagljivo domotožje, in ker ni imel vrh tega nikakršne podpore, je priromal nekega dne peš v Ljubljano ter je vstopil v pisarnico banke »Slavije«, kjer je služil do svoje smrti.

Za povzdigo in napredek slovenske književnosti, za lepoto in razvitek slovenske besede ves goreč, je bil Jesenko vse